

в професійній діяльності. Такою є базисна міфологема сучасного спортивного бального танцю, яка формується на глибинному підсвідомому рівні. І головне завдання викладача пролягає у створенні балансу між формуванням лідерських якостей та здатності до обгрунтованої самокритики здобувачів вищої освіти під час застосування стимулюючо-мотиваційного компоненту на заняттях з бального танцю.

К. Шкурєєв

**КОНКУРСНИЙ БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ В УКРАЇНІ
ПІД ЧАС ВИПРОБУВАНЬ 2020-Х РОКІВ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ**

К. Shkuryeyev

**COMPETITIVE BALLROOM DANCE IN UKRAINE
DURING THE TRIALS OF THE 2020s: PROBLEMS AND PROSPECTS**

За тридцять років державної незалежності України, позбувшись ідеологічного тиску радянського керівництва і його суперечливої політики, зокрема в галузі хореографічної культури, спортивні бальні танці в Україні стали широко доступною формою активності. Виникали численні студії, школи, клуби зі своїми підходами, методами, стилями навчання, залежно від досвіду та уподобань тренера-керівника. На відміну від Заходу, в Україні цільовою аудиторією спортивних бальних танців стали діти молодшого і середнього шкільного віку. Відповідним чином впорядковувався турнірний процес. Організатори змагань прагнули адаптувати норми і критерії конкурсного танцю до вікових фізичних і психологічних особливостей. Однак час показав, що танцівників світового рівня система, що склалась, формує не так багато, а трендмейкерів суто української підготовки, котрі б увійшли в історію спортивного бального танцю, досі не було. Так само під питанням характеристики і сама наявність національного стилю спортивних бальних танців. Водночас вихованці українських клубів на базі набутої на батьківщині підготовки впевнено досягають високого рівня під орудою закордонних тренерів. Виявити причини такої ситуації і перспективи розвитку має на меті запропоноване дослідження.

В Україні організацій — федерацій, спілок, які займаються розвитком конкурсних бальних танців можна налічити понад 10, одна з яких має статус національної та договір з Міністерством молоді та спорту України з виду спорту — спортивні танці (АСТУ) та друга з танцювального спорту (ВФСТ). Турнірно-тренувальний процес повністю забезпечується силами і коштом його учасників — танцівників і тренерів.

Домінуючою формою побутування конкурсного бального танцю в Україні є різноманітні турніри, фестивалі, деколи — показові виступи на урочистих заходах. Конкурси підтримують стандарт бальних танців, створюють умови для спілкування учасників, дають розуміння можливостей і перспектив цього виду активності. Якщо немає подібних заходів — немає цілі занять і танцівники втрачають цікавість до цього виду діяльності.

Щороку в Україні відбуваються тисячі змагань різних рівнів, долаючи обмеження й труднощі, спричинені спочатку ковід-пандемією, а потім повномасштабною збройною агресією Російської федерації. Однак реально танцівників не так багато, адже один і той самий учасник в одному турнірі може змагатись кілька разів в різних категоріях за віком, рівнем танцювання і формі змагання, адже для переходу з класу в клас танцівники набирають бали за участь у конкурсах; за призові місця чи перемогу балів нараховується більше. При цьому за участь у змаганнях початкових

рівнів (Beginner) в Н та Е класах танцівники набирають бали незалежно від місць, що посіли, тобто якщо потрібно набрати 18 чи 24 бали, при переході з класу Н в Е чи з Е у Д (Novice), навіть за останнє місце танцівник отримує один бал. Таким чином, регулярно беручи участь у змаганнях (вісімнадцять, якщо виступати один раз, або дев'ять — шість турнірів з кількома entry), танцівник-початківець може за сезон вийти до наступного класу.

Набагато гірша ситуація з класами починаючи з В (Intermediate): щоб отримати один бал, танцівник повинен виграти серед щонайменше чотирьох пар. Для переходу з класу В у клас А (Pre-Championship) потрібно 28 балів, з класу А в клас S (Championship) — 30, що робить ці переходи нездійсненними роками, якщо суворо дотримуватися ustalених правил. Однак це саме той рівень, що дозволяє повноцінно брати участь у міжнародних змаганнях, семінарах, майстер-класах, і за крок до нього зупиняється більшість українських танцівників, тому що замість чотирьох років на проходження усіх класів та переходу у «Відкритий» («Рейтинг», «Фрістайл») клас пари застрягають у нижчих класах на десять і більше років, що потім робить їх неконкурентоспроможними серед учасників з інших країн з їх більш гнучкою системою підготовки танцівників, про що свідчать останні міжнародні змагання WDSF та WDC.

Таким чином, в Україні багато дитячого танцювання початкового і середнього рівня, і мало молодіжного й дорослого танцювання високого рівня. Більшість танцівників залишає спорт у 12–15 років, водночас як на Заході в цьому віці лише починають «займатись танцями серйозно».

Вітчизняна система організації турнірно-тренувального процесу спортивних бальних танців в умовах випробувань 2020-х років виявила суттєві недоліки. Зокрема, відчутна в попередні роки проблема підвищення до чемпіонських класів танцювання в умовах пандемії, а потім війни змушує перспективних танцівників передчасно завершувати танцювальну кар'єру або залишати Україну. Потребує перегляду і вдосконалення також методика підготовки виконавців з метою адаптації до дорослих категорій для залучення нових учасників і повернення до танців тих, хто був змушений зробити перерву в турнірно-тренувальному процесі. Також вимагає науково-теоретичного осмислення лексики і композиція спортивного бального танцю, що допоможе цьому виду хореографії посідати значуще місце в національній танцювальній і загальній культурі.

Ли Вонан

TANGO IN MODERN DANCE

Лу Бонань

ТАНГО В СУЧАСНОМУ ТАНЦІ

As one of the five standard dance styles, tango dance features a combination of movement and stillness, explosiveness, and aggression. The most prominent feature of tango dance steps is the “crab cat step.” Tango dance is different from the other four dances in that it often moves in a low position, with a sense of power extending downwards. The foot movements are fast and powerful, constantly changing the center of gravity, and the styling movements are full of power. Tango is a dance form that originated in Argentina and is considered the most Latin inspired form of modern dance. It combines the elegance of European court dance with the passion of South American dance, showcasing unique dance movements. It is usually considered a passionate and passionate dance, and is highly popular. The style and characteristics of tango dance mainly include the following aspects: